

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám
hová a lap szellemi részét
illető közlemények kü-
lendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hird-
tések és ezeknek díjai, va-
amint a felszólamlások kü-
lendők

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

Hozzászólás fürdőnk kérdéséhez.

A napokban néhány kopott tollu ve-
rebet láttam az ártézi kut vizét levezető
árokban fürödni. Olyan gusztyusos lubicz-
kolást vittek véghez a lassan folydogáló
langyes vizben, hogy szinte megirigyeltem
ártatlan boldogságukat. E kis jelenetet szem-
lélve, eszembe jutott az, hogy mi eszes és
tanult lények, évek hosszúsorán át a fölött
gondolkozunk, hogy valjon szükséges-e a
fürdő, kell-e az nekünk, vagy sem? S íme
a butácska verebek, ösztönszerű érzésüktől
hajtatva, szemtől szemben gyakorlatilag be-
igazolják, hogy a fürdés jó, szükséges, a
fürdés frisit és előmozdítja az üde, jóe-
gészséget. Lám, mi emberek nem követjük
a természet parancsát, negligáljuk egész-
ségünk fenntartásához szükséges természetad-
ta előnyöket. Lakosságunk legnagyobb kon-
tingense az általános tisztálkodásra mit sem
ad, csupán a részleges mosakodásra szorit-
kozik. Hányan vannak embertársaink kö-
zött olyanok, akik, mióta a fürdőtőlélből
kiemelték — nem fürödtek s nem is für-
dözhettek, mert Abonyban nincsen folyóvi-
ze, sem fürdésre alkalmas tója. Így
állván a dolog, mintegy parancsóló-
lag nyomul előtérbe a lakos-
ság legnagyobb kincsének, e-

gészségének fenntartását és
előmozdítását célzó kérdés:
a városunkban létesítendő für-
dő kérdése. Hogy e kérdés már eléggé
megérett a megoldásra, mutatja az a kör-
ülmény, hogy e nagyon fontos tárgyban
értekezlet is tartott, bizottság is küldetett
ki s lapunk múlt számában pedig sok
jó akarattal, nagy körültekintéssel megírt
terjedelmes cikk jelent meg fürdő ügyünk-
ről, melyben több figyelemre méltó irány-
eszmék között módokat találunk a kérdés
minél helyesebb is czélszerűbb megoldására
nézve. Én ez aktuális cikkekre, bátorodom
néhány szóval — hozzászólásképpen —
reflektálni.

Mielőtt a fürdő létesítésének kérdésébe
beljebb hatolnánk, f o d o l o g n a k tartom
megállapítani, hogy a közszükségletnek mi-
lyen kaliberű fürdő felelne meg Abonyban.
Ezt a közgyűlésben is hangoztattam. A für-
dő mineműségére nézve, a kombináció há-
romféle lehet. Első kombináció az, amidőn
az egyszerű fürdőépület két nagytermet s
vagy két kisebb mellékhelyiséget foglalna
magában. A nagytermekben volnának el-
helyezve a tömeges fürdésre alkalmas víz-
medenczék (bazinok.) esetleg egy, két zu-
hany; semmi egyéb. — A második kom-
bináció szerint a ketős fürdőépület egyik

felében volna elhelyezve jobbra és balra 5
5 vagy több cémentkád, öltöző fülkékkel;
az épület másik felében pedig a jobbra és
balra eső termekben a nagy medenczék
foglalnának helyet. — A harmadik fokozat
magában foglalná a két előbbi kombináci-
ót, megbővitve egy gőz és egy zuhany fül-
kével. — Mind a három kombinációban
külön helyiség van az alsó és külön a fel-
sőbb néposztály részére kijelölve.

A három tervezet közül — egyelőre
— a második fokozat volna Abonyban
megfelelő, amit, az igények emelkedésével, a
gőz és zuhany berendezéssel kiegészíteni
lehetne.

Ugyancsak földolog a fürdőépület he-
lyének kijelölése. Ennek kikémlésére próba-
furás volna eszközöndő. A hol a próba-
furás elegendő vízmennyiséget helyez kilá-
tásba, ott lesz a fürdő épület helye. Kisé-
letre alkalmas terület volna a posta köze-
lében fekvő Sirakovics-féle kert, vagy a
Flegner gőzmalmától nem messze eső Sal-
lay-féle telek. Ha itt a furás reményekkel
kecsegtetne, a fürdőt ide volna legczélsze-
rűbb építtetni, amenyiben egy földalatti
csövön a malomból a gőz könnyen átvezet-
hető volna.

Ha kválitás is kvántitás tekintetében
megteelő vizet kaptunk, beszélhetünk a

TÁRCZA.

Künn az állomáson.

Irta: Kemény József.

A főnök csak azt várta, hogy az éjféli sze-
mélyvonat túl legyen a váltón, bement az irodába,
néhány utasítást adott a forgalmi hivatalnoknak s
lecsapta az asztalra a piros karszallagot. Éva a
szomszéd szobában nikkel aprópénzt göngyölt te-
keresekbe. A vasláda dördült, a főnök beszólt a
pénztárba:

— Végeztünk, kisasszony? Ha tetszik sétál-
junk egyet.

— Azonnal, főnök úr! — Nehány pillanat
mulva az irodában volt a leány.

— Nem tart velünk, Árpás úr? — kérdi es-
dő pillantással.

A hivatalnok rekedten felel:

— Köszönöm, nem mehetek. Sajnálom . . .
arról a megsérült bőröndről kell sürgőnyt le-
adnom.

Éva csalódottan fordul meg.

— Jó éjt!

— Csókolom a kezét.

A főnök szótlanul biccent az tisztelő hiva-
talnok felé.

Mikor elmentek, a nő ruhájának illata végig
lengett a petróleumszagú irodán. A fiatalember
összeharapta a száját.

— Milyen nyomorult is vagyok! — hörögte.

Gyorsan befejezte a kopogtatást a szomszéd állo-
máson szülő „Jó éjszakát”-tal, valamit jegyzett
még rovatos könyvekbe, aztán kilépett a peronra.
Neki támaszkodott a korlátnak s belemeredt a
csöndes, tündöklő éjszakába. Az üres vágányok
ezüstös csikokként futottak el mellette a holdfény-
ben. A távozókat nézte. A főnök magas alakjának
himbáló árnyéka pillanatokra el-elfödte a leány
sugár termetét. Nézte őket. Az emeletről böcső-
ringás moraja hallatszott le a csöndességben. Azok
meg mintha kacagtak volna amott. Árpás keze
ökölbe szorult.

A sétálók megállnak az őrház előtt; a leány
főnök lakik a raktárnokéknál. Nehány percig
beszélgetnek még; a hivatalnok látja amint kezét
fogják, a főnök perczeleg tartja Éva kezét a ma-
gában. Aztán elválnak; a férfi egy darabig a
távozó leány után néz és fűtyürészve indul vissza
a fűlveteli épület felé. Az őrház emeletén egy
ablak megvilágosodik. Aztán, mintha valaki kinézett
volna egy pillanatra, vagy csak a szeme káprázott
Árpásnak? Küszö düh forr föl a fiatalemberben.

Itt künn, a pusztai állomáson, ahová az első
falú is órányira esik, a szolgálati fegyelem tart
együtt néhány emberl. Mikor öt idehelyezték a
fővárosból, a fiatal tanfolyamista szerelmében hajó-
törött szive egyedüllet után sóvárgott, nyugalomra
vagyott. Itt megtalálta mind a keltőt. Enlkeinek
és súlyos szolgálatának élve, esztendő múltával
lassan visszanyerte lelke nyugalma. Mikor a fő-
város felé robogó vonatok menetleveleit aláírta,
eleinte úgy sajnált leugorni a kalauzkoocsból . . .
Lassan-lassan ez is elmúlt, közömbösen hagyta a

sok száz utas arca, mely elvonult előtte. Nem
kivánczozott többé el. Kulturigényeit a legkisebbre
lefokozva élt és örvendett annak a kis derűnek,
amit végzetek sok embernek oly szűken mér.

A derű egy sugárral élénkült meg az nap,
amikor az ujonnan kinevezett pénztárkezelőnő a
kis állomásra megérkezett. A fiatalság viruló tava-
szán már túl volt Éva, sem valami tüneményes
szépség, de bájos egyénisége nem csupán a pusztai
állomáson hatott volna környezetére. Éva csakha-
mar megnyert mindenkit: a férfiak tisztelték,
az asszonyok, az örök feleségei rajongtak érte,
még a főnöknek sem tagadhatta meg ilye baratsá-
gát. Árpás napról-napra jobb kedvvel ment szol-
gálatba, hisz ott tudta közelében Évát. Nemsokára
olyasforma tüneteket érzett magán, mint amikor
szíve először lobbant föl. Sokszor eladlalta mély
melancholiával, szolgálatban átvirrasztott éjszaká-
kon, a sínek közt bolyongva, a régi nótát, hogy:
„Kétszer nyílik az akacéfa virága.” . . . Most,
hogy ezzel az édes illattal volt telve a leg, fajda-
lommal gondolt nehezen visszanyert és oly
könnyen elvesztett nyugalomára. Mikorra ott órák
végen reggelenként fölment besötétített szobájába,
fáradtan fetrengett ágyán, elkerülte az üdítő alvas.
Egy kép kinozta folyton, a főnök mohó szeme,
mely a leányt kíséri. Tudta, hitte, hogy örültség
amitől retteg. De borzadt a gondolatra, hogy örült
aggodalma valóságga lehet. Martalékul engedje át
a könnyelműségnek azt a leányt, akit a kenyér
kiszakított a természetes örökös határából! El-
nézze, mint ólalkodik a ledérség a körül a leány
körül, akit életénél is jobban szeret?! Tudta, hogy

fürdő létesítéséről ott, ahol, különben nem.

Ezen elaborátumok, előmuokálások után vehetjük csak komolyan az ügyet s gondolnunk mu-zály arra, hogy a zsebbevágó dolog, a pénz, honnan is teremődjék elő. Szerkesztőnk erre vonatkozólag három modus vivendit említ fel cikkében, melyek közül a magánvállalati és részvénytársasági alapot ajánlja. Mindenesetre legjobb volna úgy, ha fűrdőügyünket — a város megterhelése nélkül — vezetnök dűlőre. Ebből azonban algha lesz valami, mert ha vállalkozó szellem s egy kis meczenáskodási hajlam lakoznék közöttünk, fűrdőnk nem késett volna ilyen sokáig az éjjeli homályban. A részvénytársasági alap sem kecsgető akkor, mikor egy koczakázattal járó intézmény létesítéséről van szó. Én tehát eltekintek mindkettőtől s egyenesen a városhoz éppellalok és pedig azért, mert egy olyan községben, mint Abony, ahol a lakosság a természetes fűrdőt nélkülözi, a városnak magának erkölcsi kötelessége e hiányt orvosolni egy városi közfürdő létesítése által. E város nemes tanácsa, hazafias, buzgó képviselőtestülete, érdemes előljárósága egy akarrattal a lakosság legközvetlenebb ügyét — erős a meggyőződés — magáévá fogja tenni. Hogy így legyen, szivemből kívánom.

Aliaquis.

Színészetünk.

Szombat, 19-én ment „Diákélet” 5 fölvonásban, Mayer-Förster Vilmostól.

A mai esti előadás a legjobbak közé tartozik. Igen diszkrétan, nagy finomsággal játszotta a szoros udvari levegőhöz szokott ifjú Károly herceget Vándori Gusztáv; játéka nagy művészi talentumra vall; hasonló zsánerű, nagyobb szabású szerepekben többet kellene őt foglalkoztatni.

Kitűnő műérzékkel vezette a darabot a herceg kísérője, dr. Jüttner szerepében a nagy rutinizott színész: Baróthy Antal, ki ezen szerepben méltán megállná helyét bármely bpesti színpadon is.

eselkednie kell, a kicsinyes habozás ideje elmúlt. De nem tudta, hogyan?

És most, amint a ragyogó éjszakában látta főnökét vidám fűttyszóval lassan közeledni s hallotta a hálószoba nyitott ablakán át a bölcső nyikorgását, az elhanyagolt, megunt asszony, a fájdalmas anya bánatos altató dalát, dűhe újból fölka-vargott. Összeszorított ököllel ment vissza az irodába. Nem szeretett volna e pillanatban főnökével találkozni...

Megélenkült az állomás: a tehervonat hozott is, vitt is eleget. Egy ideig hallatszott a kihaladó vonat gyöngülő moraja, aztán ismét csend borult az állomásra. Árpás a táviró készülék előtt gubbasztott. A petróleumlámpa pislogó fénye halvány arcát még sárgábbra festette. Gyermeksírás szűrdődött át a falakon. Főlríadt. Kinézett a peronra, a malházó a padon bóbiskolt, lámpásában fűstől-gött a kanócz. Mint az álomjáró, szinte öntudatlanul, fölment az emeletre. Mikor a főnökét ajtaja előtt nesztelen léptekkel elsurrant s hallotta a csecsemő sírását, úgy rémlett neki, hogy az is őt kéri, segítsen rajtuk! A hold teljes fényvel világított be szobájába. Egy pillanatig körülnézett szegényes holmiján. Kis csomagot vett ki szekrényéből. Lent aztán kibontotta az iróasztalán. Olyas apró haszontalanságok voltak benne, amiket a fiatalok erekléként szoktak megőrizni: szalag-foszlányok, selyempapirosban elszáradt virágtör-melék, képeslevelezőlapok, levelek. Elnézegette egyenkint. Szinte elbeszélgetett velők, hisz nem volt senkije, akinek tusakodásáról szólhatott volna elhagyatottságában. Emlékei fölrajzoltak, de a régi fájdalomnak is csak az emléke maradt meg. A régi seb beforrt. Egy kis arany szegélyes kártya

Egészen beleélte magát a komoly, állami rendet szíven viselő miniszter szerepébe az igen értelmesen s ritka szépséggel beszélő művész Fodor Oszkár. Játéka, előkelő modora természetesek.

Heidelbergben a demokráta hangulat miatt az ő udvarban megszokott méltóságos nyugalma feltű komoronyik — Lutz — szerepét dicséretesen játszotta Bogyó Zsiga. Jó volt Faragó Rezső. Az udvarban állást kérő Kellermant fáradhatatlan jó kedvvel ruházta fel Nagy Imre. Közönség a szűnni nem akaró kacaját óriási tapsal honorálta.

Talán első helyen kellett volna megemlítenem a szeretetreméltó temperamentumos kis Katiézát, Váradi Jolánkát, ki mintegy röpti a darabot. Ugyancsak helyét álltatta a „Saxoniai diakegyesület” is, igen jó volt vezérük az alma mater és hallgatója Székely Gyula, Farkas Ferencz stb. mind. Jó volt Rűder koresmáros és neje, Markus Sándor, D. Kovács Kornéla, Szelényi Emília.

Majdnem telt ház előtt folyt le vasárnap este Verő Györgynek 3 felvonásos énekes vígjátéka a „Bajusz”. Az est igen sikerült volt. Kaczagott a publikum, pajzánkodtak a színészek.

A nap hőse — mint győztes is — Kozáry Gábor szerepében a színpadra termelt imponáló alakú Székely Gyula, ki abban a csinos magyar díszben, katonai nyelven mondva igazán „snajdig”-an festett; partnere, a makranczos kis gróf leányt játszó, csúfos külsejű Aradi Aranka igen tetszetősen ügyeskedik a színpadon. Ki kell említenem dicséretképpen a gyönyörű tolettjeit, melyek mindenesetre az elsőrendű primadonna mellett tanuskodnak.

Emelte az est derűtségét Bogyó Zsiga, ki János, Gábor huszárja alakjában ugyancsak megneveltette a közönséget, mely zajos tapsal hálálkodott, aminek a megszerzésében nagy része volt az eleinte „sróf”-tól idegenkedő, de csakhamar utána epedő komorna, kis Rosette, a bájós Váradi Jolánkának. Nagy tetszésben részesült a táncz, amit igen ügyesen lejtettek. Lelkes ambícióval csüngtek feladatukon: Szelényi Emília, Thomay Ella, Fodor Oszkár, Baróthy Antal, kisebb szerepekben jók voltak Faragó Rezső és Markus Sándor; említésre érdemes még az öreg Tóth Antal bácsi.

Nagy érdeklődés mellett ment hétfőn 21-én Laufs Krautz 3 felvonásos bőhozata a „Páholy”. A darab, ha akarom, csak asszonyinak való, ha akarom lányok is megnézhetik. Vannak ugyan itt-ott sikamlós jelenetek, de hisz más esteken is végig élveztünk talán még hasonlóbb jeleneteket is, nem is számba véve az egyes testhez simuló feleszes trikok látni valót. Akik tehát ezekben gyönyörködtek azok nyugodt lelkiismerettel, ülhettek volna a „Páholy”-ban. Elvégre szűrke szeművegen keresztül nézve sok minden válik sikamlóssá.

Az előadás a legjobbak közé tartozott, minden szereplő a helyén volt s nagy kedvvel oldotta

akadt a kezébe. Két név volt rajta, egy rövid szóval össze foglalva. És a régi seb nem sajtogott meg.

— Szabad vagyok! — ujongott föl lelke mélyén. Aztán újból ránehezedett az aggodás: megtegye-e azt a lépést? Ha csalódnék a maga érzésének valóságában! Akkor talán maga lenne boldogtalan, de ha visszariad tőle, a maga sorsán kívül koczakára teszi azét a leányét, aki körül a legrútabb veszély pókként szövi halóját.

Összeszedte a holmit. Gyöngéden rakta vissza a kis csomagba.

— Isten veletek, szép emlékeim, — így sóhajtozott — új élet határán búcsúzom tőletek. És ti ereklék, maradjatok velem, ha boldogtalanság várna rám, legyetek vigasztalóm! — Aztán elszegyenletette magát, hogy tudott ilyen gyerekes lenni! Kisietett a pályaudvarra.

Kelet felől pirosodott az égája. A távoli dombsorok sötétkéjéből komoran feketéllettek bele a tűzfénybe egy kolostor tömör formái. A malházó ásitva kászalódott le a padról. Megszemlélté illő komolysággal a főnök disznait, moslékot öntött a vályúba. Az őrház környéke is megélenkült, a kakas kukorékolt, tollázkodó tyukok bujtak elő a sövény mögül, az őrlottorta sorompó lámpásait és a váltókét. Kieresztette a tehenet az istállóból, a felesége meg vizet húzott a kereses kúton. Aztán venyigét készítette a kemence elé, sütés lesz... Az országuton nehéz járású parasztok ballagtak az állomás felé. Koravén asszonyok, vihánczó sovány leánykák fejkön friss gyümölcsessel, mi egyébbel megtétezt kosarakkal, tejes kannákkal. Az éhes város vár rájuk. Csöndesen beszélgették, milyen lesz a termés, mennyit ígér a bor, telik-e

meg a feladatát. Az ambíciózus fiatal művész. Fodor Oszkár, teljesen otthon volt a hűtlenség hidjára lépő ifjú férj szerepében; nemkülönben külön alakban öltöztette a vén róka, az após képét Baróthy Antal; páros jelenetük általános tetszésnek örvendett. Minden részletében kedves hájjal érzékítette meg a fiatal hiszékeny feleség szerepét Markovits M. kár, hogy oly ritkán, jut szerephez, pedig nagyban hozzá járul az est fényéhez. Kifogástalanul bele illett a hárpia anyos alakjába Szelényi Emília, nagy művészi véna lakik ebben a hölgyben, már több más-más szerepben láhattuk mindenkor új. Nagyban segítettek elő az est sikerét Dr. Farkas Ferencz, mint elég jó nő imitátor igen diszkrétan játszott; ugyancsak jól megfelelt Vándori Gusztai. Alaposan megneveltette a közönséget egészséges humorával Nagy Imre kitűnő ötletei vannak, kosztoló szerepében pedig éppen remekel; még most is magam előtt látom szerepét a zsebbeben hordó éhes volt „drámai művész”, Nagy derűtséget szállított Parudán Mózes szerepében Bogyó Zsiga. Jók voltak kisebb szerepükben D. Kovács Korn. T. Székely Janka.

Kedd 22 „Legvitezebb huszár” Nem akarok ismétlésekbe bocsátkozni elég, ha anyit említek, hogy Simonyi oberstert Székely Gyula személyesítette. Ösmerjük Bogyó Zsigát is, hasonló szerepben láttuk a „Bajuszban” Ennivaló édességgel játszott partnere, a szobalány szerepében az elragadóan kedveskedő Szalontai Ferike, hogy mennyire hódított, bizonyítja egy úr sohajtása „Ha az életben is ily szobalányok volnának, szívesen lennék inas”, — elhiszem. Általános tapsban részesült a tánc a mit igen kedvesen jártak. Tisztában vagyunk Fodor Oszkár, Baróthy Antal Vándori Gusztai művészetével. Fölösleges dicsérnem a közönség kedvelt komikussát, Nagy Imrét, a Bressan polgármestert. Gyönyörködünk Ruzsinszky J. kiválóan iskolázott hangjában. Itt kell megemlékez-nem Kalmár Józsefről, tenekének már első accordjai elarultak, hogy kitűnően iskolázott tenor hangja van. Be kellene őt mutatni nagyobb szerepben. Jók voltak Faragó R. Markus S. Szalay Mihály D. Kovács Korn.

Szerdán, 23-án felig üres ház előtt játszódtott a Nemzeti Színház egyik nagy sikert aratott darabja a „Föld”. Ugy látszik, hogy közönségünknek e színmű nem kell.

Látod k. barátom, hogy nekem van igazam, nem a színészt rossz, nem ők az erkölcsrontók — mint te állítottad, hanem igenis maga a közönség, figyeld csak meg. A színészek azt játszik, ami vonz, miután a szolid színművek üres ház mellett játszódnak, természetes, hogy az „erkölcsrontó”-nak nevezett darabokat veszik elő, amelyek pedig erősen vonzanak. Hol tehát a hiba? Kíváncsi vagyok az „Elnémult harang”, „Lebonard apó” közönségére.

Kivált Baróthy Antal, ki szerepét pszichologilag

majd adóra, kamatos pénzre? Így várokoztak a penztár-ablak előtt.

A harangjelző kongott. Éva sietve jött. Fázósan burkolózott nagykendőjébe, csipős volt a hajnali szellő. Árpás, amint száraz hangon, de föllobbanó szívetel köszöntötte, utána lépett a penztárba.

— Segítsék? Nehezen nyílt tegnap is a láda.

— Köszönöm — felelt a leány komoran s ledobta magáról a kendőt.

Amint így, a nyugtalan alvástól kimerülten, megduzzadt arc-czal, zavaros szemmel, magára kapkodott ruhában látta Évát, kétség szállta meg a fiatal embert:

— Igazán szeretem-e, nem áltatom-e magamat hamis képzelődéssel? Nem foszlik-e szét az egész, mint valami édesen nehéz alom? Amikor már késő lesz.

És amint a leány megkezdte a jegykijadást, a közeledő vonatot ment fogadni a váltó felé, a friss szellő elűzte az agyára nehezedő kődöt... A vonat fölsezde a parasztokat s tova robogott. Mikor a másikat jelezték visszatért a penztárba...

Hét órakor jött a soros kartársna, de Árpás nem ment föl aludni, megvárta a főnököt Éva mellett.

— Főnök úr, bejelentem, hogy a 26-ossal távozem.

— Nos?

— Megyek megkérni a menyasszonyom kezét — felelt és Évára nézett.

A leány mosolyogva számlálta a pénzt a tálakba.

— Nem is gratulál, főnök úr?

A PESTI NAPLÓ

ÚJ KARÁCSONYI AJANDÉKA

A Pesti Napló karácsonyi albumainak sorozata a magyar génius javakincsének gyűjteménye. Irodalmunk és művészetünk hatalmas alkotásait méltó, nemesen díszes formában mutatták be a Pesti Napló előfizetőinek. Valamennyi esemény-számba ment a magyar könyvpiacon. Náluk szebb, előkelőbb, értékesebb díszmunkák nem igen jelentek meg. S a Pesti Napló az ő albumait ajándékolja előfizetőinek.

A Pesti Napló idei ajándéka az 1906. évi karácsonyi albuma meg fog felelni a Pesti Napló díszmunkái hagyományainak. Meg fog felelni nekik abban is, hogy kiállítása fényével felül fogja múlni a megelőző évi kiadványokat. Minden kötetje külömb volt az előzőnél, pedig azok az előző kötetek is egytől-egyig remek díszművek voltak. — A Pesti Napló idei ajándékkönyve

R á k ó c z i A l b u m

lesz. Nem tudományos, csak a történelem kutatásaiban gyökerező irodalmi és művészeti díszmunka lesz. Ismertetni fogja a nagy kor hőseit, ünnepnapjait és izgalmas hétköznapjait. Izzó törekvéseit, lobogó indulatait, mélyes hangulatait, diésőségét és szenvedéseit. Javairók fogják megírni a nagy szabadságharc eleven krónikáját. És meg fog szólalni ebben a kötetben a kor költészeté és izzó muzsikája. A dalmokot és a tárogatóst is tanúságba idézzük. S a képzőművészetet is. Az egykorit és az újat, hogy képben, rajzban ábrázolja azt a szentséges hőskort.

Nagyszabású festmények, elsőrangú illusztrációk, kiváló mesterek alkotásai díszítik majd e művet. S a műlapokon kívül a sokszorosító művészet egész sor több

szinnyomású képen

fog remekülni. E díszes tartalomhoz méltó lesz a keret. Bekötését a magyar iparművészet elsőrangú mesterére bizzuk. Hadd feleljen meg a remekmű nemes tartalmának a külső megjelenése is.

Ezt az új páratlan díszű ajándékot megkapja karácsonyra a Pesti Napló állandó előfizetőin kívül

minden új előfizető is

aki mostantól kezdve egy évre megszakítás nélkül a Pesti Napló-ra előfizet, illetve, aki karácsonyig legalább egy félévi díjat befizetett és egy további félévi előfizetésre magát kötelezi. Az előfizetés fél- és negyedévenként, sőt havonta is eszközölhető s kívánatra külön értesítést küld e módzatokra vonatkozólag a

PESTI NAPLO kiadóhivatala, Bpest, Andrásy-út 27.

ELŐFIZETÉSI ÁR: 1 évre 28 kor., fél évre 14 kor., negyedévre 7 kor., egy hóra 2 kor. 40 fillér. Mutatványszámot szívesen küldünk.

Sömörbetegek

olyanok is, kik sehol gyógyulást nem találtak, kérjenek prospektust és hiteles bizonyító leveleket teljesen ingyen Rolle C. W. gyógyszerész.

Altona-Bahrenfeld. (Elbe.)

Első Styriai kötőgépgyár

Fogl J. L. műgépész

Magyarországi képviselő és raktár

Budapest, VI. Teréz-körút 20.

A leghíresebb **kötőgépek** töltőzárral, házi és parti célra, részletfizetésre is kapható. Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Varrógép és kerékpár javítóműhely.

Tanítás ingyen.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH LTD
Budapest, Váci-körút 63.

Által a legjutányosabb árak mellett ajánlatotk:

Locomobil és gőzcséplőgépek,
szalmakazalozók, járgány-cséplőgépek, lóharc-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyújtók, boronák, sorvetőgépek, Planet jr. kapálók, szecskavágók, répavágók, kukorica morzsolók, darálók, őrlőmalmok, egytetemes acél-ekék, 2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Nincsen betegség házánál,

ha meghozatja a híres

Király-Balzsamot,

a balzsamok királyát, mely minden betegség ellen egyedüli biztos szer; ezen híres balzsam által megakadályozza a főfajást, közhányt, csúzt, rheumát, fog- és hátfájást, láb-szagatást, kólikát, gyomor-fájást, szóval minden betegségnek egyedüli biztos orvossága a híres Király-balzsam, tehát szükséges hogy minden háznál készületben legyen. Egy nagy üveg 2 k. 55 f., 3 üveg 6 k. 55 f. bérmentve utánvétellel.

Kapható: **Grósz-Nagy Ferencz** gyógyszerész.

Debreczen kossuth utca. Budapesten: Török József gyógyszer-tárában Király-utca 12. Ugyanek ezen szerrel megrendelhető az egész országban elismert **híres hajdusági bajuszpedrő**, melytől a legrovividebb idő alatt a legszebb bajusz nyerhető. 3 doboz 2 korona 15 fillér bérmentve utánvétellel.

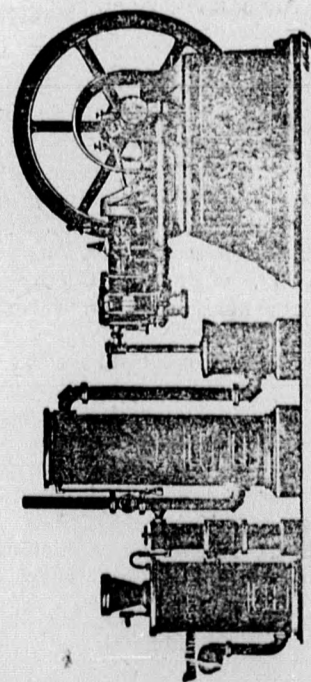
Villamos és gözerőre berendezett gyár távolról sem képes oly olcsón finom és jó hangszert számitani, mint

REMÉNYI MIHÁLY

a magyar királyi zeneakadémia házi hangszerkészítője, azért ne vásároljon semmiféle hangszert, legyen az hegedű, gordonka, cimbalom, harmonium, harmonika, fa- vagy rézfuvó-hangszer, húr, stb.

stb., míg Reményi legújabb ábrákkal ellátott képes árjegyzékét át nem olvasta, mely ingyen és bérmentve küldetik Bpestről, Király-utca 58. sz. Zenekarok teljes felszerelése a legolcsóbb arakon. Külön költségvetés díjtalanul. — Kivitel a világ minden részébe nagyban és kicsinyben. Zongorák és cimbalomok javítása és hangolása. Az összes hangszerek javítása szakszerűen és olcsón.

Eredeti OSERS és BAUER motorok

BUDAPEST, VI. Podmaniczky-utca 18

Motorgyár és vasöntő: Bécs.
Benzin- és petrólium-motorok és loco-motorok, szivó-gőz-motorok, 2-3 fill. üzemköltséggel. — Kézzelvezető fizetési feltétel. — Elsőrangú gyártmány. — Költségmentes és árjegyzék ingyen.